

paa, at jeg antager det for givet, at man maa kunne opføre de ny Bygninger adskilligt billigere, end man har paaregnet. Det er ikke udtrykkelig anført i Motiverne, hvor meget af de 891,000 Kr. der antages at skulle medgaa til Opførelsen af den ny Stationsbygning — det er formodentlig en 3—400,000 Kr.; (Indenrigsministeren [Sjægerslev]: 80,000 Kr. til Hovedbygningen.) Sa, til Hovedbygningen, men saa skal der naturligvis ogsaa noget til de andre Bygninger. Men jeg kan ikke nægte, at efter det Kendskab, jeg overhovedet har til Opførelsen af offentlige Bygninger i Almindelighed og Jærnbanebygninger i særdeleshed, tvivler jeg ikke om, at der maa kunne spares en hel Del. Jeg vil ikke nævne noget Beløb, men jeg har en bestemt Overbevisning om, at der er noget Omraade, hvorpaa der kunde vises noget mere Spar-sommelighed her i Landet, er det med Hensyn til Opførelsen af offentlige Bygninger og navnlig Jærnbanebygninger. Jeg erindrer blandt andet, at man har bevilget herved 150,000 Kr. til en Udvidelse af Banegaarden i Skive, dette overordentlig vigtige Knudepunkt paa det jydste Banenet, og i Forhold dertil staar flere andre Ting. Ogsaa herom har den første ærede Taler i øvrigt udtalt sig, men jeg føler mig som sagt overbevist om, at man vilde kunne spare ikke saa lidt paa dette Punkt. Naaget Viborgenserne lige som alle andre Byers Indbyggere sætte Pris paa at saa smukke Bygninger opføre i og ved deres By, føler jeg mig overbevist om, at Viborg By's Indvaanere meget hellere vil have en lidt tærvelligere Stationsbygning ved Viborg, naar den til Gengæld kunde blive beliggende paa et Sted, som nogenlunde konvenerer dem.

Til Slutning er der naturligvis det Moment, som den første ærede Taler særlig dvælede ved. Jeg tror ikke, at det er rigtigt, naar der staar i Motiverne, at den i Banedriftens aarlige Udgifter bevirkede Besparelse paa Grund af Banestrækningens Forkortelse maa antages nogenlunde at ækvivalere deres Forøgelse paa Grund af Sporrets Løftning. Jeg maa tilføje, at det er mig umuligt at kunne faa i mit Hoved, at det kan forholde sig saaledes. Her vil jeg tale med den størst mulige Bestyrelse, da jeg ikke tillægger mig nogen teknisk Indsigt. Men jeg kan dog begribe, at det at skulle køre, som det blev anført, 4—5 Mil mere om Dagen er noget, der koster Penge, og vel er Viborg—Næstved Banen en Privatbane, men Staten er Forpagter af Driften, og naar Driften bliver dyrere, kommer det virkelig til at gaa ud over Staten. Jeg vil

nu ikke tale om, at jeg er ganske overbevist om, at det ender med, at Staten kommer til at overtage denne Banestrækning, som den har gjort f. Eks. med Grenaa-banen. Men denne Merudgift, tror jeg, har en væsentlig Betydning. Jeg tør slet ikke nævne nogen Sum, men det er for mig opgivet af Mænd, der have større Indsigt end jeg paa dette Omraade, at der kunde være Tale om en aarlig Merudgift af omtrent 20,000 Kr. Skulde det være sandt, saa er det Renten af en halv Million. Jeg kan sige meget af, for det, det drejer sig om for mig, er egentlig kun at redde 70—80,000 Kr.; saa ere vi nede paa de 3—400,000 Kr., som vi vare enige om at bevilge i Fjor. Men Renten af 70—80,000 Kr. er 3—4,000 Kr., og jeg kan ikke forstaa, at det at bespare 4—5 Mil's Jærnbaneløstelse om Dagen — 2,000 Mil om Aaret, som den første ærede Taler sagde — ikke skulde repræsentere en aarlig Besparelse af 3—4,000 Kr. Denne Løftning eller Løstelse, hvad det nu korrektest hedder, maa jeg tilføje, at man efter min Mening har overdrevet i høj Grad. Dersom den kun fandt Sted paa en meget kort Strækning, var det simpelt nok, men det er der slet ikke Tale om; der er ikke Tale om andet, end at man har en fuldstændig lang Strækning, saa denne Løstelse eller Hævelse kan ske uden at forcere ud over, hvad der finder Sted mange Steder, og det er ikke 55 Fod, men højst 45 Fod, der er Tale om at hæve. Jeg henholder mig i øvrigt til, hvad der er udtalt af den ærede første Taler, at jeg ikke anser det ubetinget for at være til nogen Stade for Jærnbanedriften, at Terrænet hæver sig lidt henimod Endestationen, saa at man kan slippe for Bremsning. Jeg tror i alt Fald, at Rebroussement, som i Motiverne omtales som en Ulempe af mindre Betydning, har meget at bethyde. For det første er der Tale om Tidsspilde. Det er ganske rigtigt, som det er anført af den ærede første Taler, at det ofte kan være mere end 10 Minutter, Forsinkelsen varer; men lægger man denne Forsinkelse flere Gange om Dagen sammen med det Tidstab, der medføres for Borgerne, som skulle køre med Jærnbanen fra Næstved til Viborg — og det er nok en halv Time for hvert Tog — saa tror jeg, man naar op til en Sum af Tid, som virkelig ikke er ganske ringe, og alle ere enige om, at i vore Dage er Tid det samme som Penge, og man kan ikke, synes jeg, sige denne Betragtning fra sig ved at sige: Det er Borgerne, der betale, det er dem, der miste Tid og Penge, det kommer ikke Staten ved. Det vilde være et ganske ufornuftigt Ræsonnement; Statens Interesse kan ikke saaledes